

Список літератури

1. Статистичний збірник: «Бюджет України 2019». Київ, 2020. URL: [https://mof.gov.ua/storage/files/2_Budget_of_Ukraine_2019_\(for_website\)%20\(1\).pdf](https://mof.gov.ua/storage/files/2_Budget_of_Ukraine_2019_(for_website)%20(1).pdf)

УДК 331.107.234

Рибак Н.О., канд. екон. наук

Колесова В.В., магістр

Білоцерківський національний аграрний університет

Інвестування економіки: соціально-економічні аспекти

Розглянуто сутність і місце інвестицій в соціально-економічній системі, які в сучасних умовах виступають найважливішим засобом забезпечення умов виходу із економічної кризи, структурних зрушень в економіці країни, забезпечення технічного прогресу, підвищення якісних показників господарської діяльності на мікро- і макрорівнях.

Ключові слова: інвестиції, фінансові, реальні інвестиції, іноземні інвестиції, інвестор, споживання, заощадження.

Активізація інвестиційного процесу є одним із найбільш дієвих механізмів соціально-економічних перетворень. Сформована в Україні економічна ситуація значно ускладнює інвестиційну діяльність, в зв'язку з чим потрібна розробка адекватного ринковим відносинам інвестиційного механізму, оптимізація взаємозв'язків різних суб'єктів інвестиційної діяльності, розробка відповідної законодавчо-нормативної бази та інших заходів, що регламентують інвестиційний процес на різних рівнях.

Становлення національної економіка, як складової частини світового господарства, засновується на обов'язковому врахуванні загальних закономірностей в сфері інвестиційної діяльності. У господарській практиці мають бути використані обґрунтовані рекомендації щодо вдосконалення економічного і правового механізму інвестиційної діяльності.

Поняття інвестиції (від лат. *investio* - одягаю) означає вкладення капіталу в галузі економіки всередині країни і за кордоном. Інвестиції - це те, що «відкладають» на завтрашній день, щоб мати можливість більше споживати в майбутньому. Одна частина інвестиції – це споживчі блага, які не використовуються в поточному періоді, а відкладаються про запас (інвестиції на збільшення запасів). Інша частина інвестиції - це ресурси, які направляються на розширення виробництва: модернізацію виробничих потужностей та процесів; збільшення обсягів виробництва; підвищення конкуренції; розвиток інфраструктури та ін. [2].

Розрізняють фінансові (купівля цінних паперів) і реальні інвестиції (вкладення капіталу в промисловість, сільське господарство, будівництво, освіту, охорону здоров'я і ін.)

Реальні інвестиції представляють собою вкладення капіталу в будь-яку галузь економіки або підприємство, результатом чого є утворення нового капіталу або приріст уже існуючого капіталу (будівлі, обладнання, товарно-матеріальні запаси і т.д.). Фінансові інвестиції - це вкладення капіталу (державного або приватного) в акції, облігації, інші цінні папери. В результаті збільшення реального капіталу не відбувається, відбувається лише купівля, передача титулу власності, тобто здійснення трансфертних (передавальних) операцій.

Формування ринкових відносин в інвестиційній сфері, перш за все, стосується її джерел. Інвестицій можуть здійснюватися за рахунок:

- власних фінансових ресурсів інвестора (амортизаційні відрахування, прибуток, грошові нагромадження, заощадження громадян, юридичних осіб і ін.);

- залучених фінансових коштів інвесторів (банківські, бюджетні, облігаційні кредити, а також кошти, отримані від продажу акцій, облігацій, пайових та інших внесків громадян і юридичних осіб);

- бюджетних інвестиційних асигнувань і запозичених фінансових ресурсів (кредити, позики), а також іноземні інвестиції.

Одним з найважливіших економічних показників є здатність економіки залучати іноземні інвестиції. Що стосується економіки України, то зручне географічне розташування, відносно дешева робоча сила, значні сільськогосподарські та сировинні ресурси сприяють залученню іноземних інвестицій. Разом з тим в Україні не існує чіткої тенденції щодо вкладення прямих іноземних інвестицій. Якщо проаналізувати останні 5 років, то у 2015 р. їх надходження скоротились у півтора рази порівняно з 2014 р., основною причиною чого став військовий конфлікт на Сході України та посилена ним політико-економічна криза. У 2017 р. був незначний ріст інвестицій, та до сьогодні вони не досягли обсягів 2013-2014 рр. [1].

Важливим в розвитку інвестиційної діяльності є їх вплив на підвищення матеріального рівня життя, так як зростаючий виробничий апарат підвищує продуктивність праці. У зв'язку з цим, сьогоднішнє добробут є, в значній мірі, результатом вчорашніх інвестицій, а сьогоднішні інвестиції, в свою чергу закладають основи майбутнього збільшення продуктивності праці і підвищення добробуту.

Існує проблема вибору між споживанням сьогоднішнім і майбутнім. Чим більшу частину виробленого сьогодні ми збережемо і інвестуємо, тим більше у нас буде можливостей споживати в майбутньому. І навпаки, чим більше сьогоднішніх ресурсів ми використовуємо («проїдаємо»), тим менше у нас буде можливостей на відчутне зростання виробництва і більш високий рівень споживання в майбутньому. В цьому полягає головна причина того, чому низький рівень заощаджень може стати серйозною проблемою для всієї національної економіки. Підтвердженням цього є соціальне становище населення країни.

Для того, щоб інвестиції були більш ефективними, необхідно здійснити цілий ряд заходів. Насамперед необхідно створити умови і відповідне середовище для ділової діяльності, визначити пріоритети і відповідні дії по залученню інвестицій. Вважається, що найбільш важливими заходами є покращення законодавчої, інституціональної і організаційної бази, а також створення системи пільг для інвесторів.

Створення системи пільг для інвесторів передбачає розробку і запровадження системи публічної допомоги інвесторам, а також розробку і адаптацію законодавчо-нормативних актів для полегшення інвестиційної діяльності.

Список літератури

1. Григор'єв О.Ю., Вовчанська І.М., Микитин О.З. Перспективні напрямки інвестування в українську економіку. Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. 2019. Вип. 2. С. 71.
2. Татарульєва А.О. Вплив іноземного інвестування на економічний розвиток країни. Причорноморські економічні студії. 2016. Вип. 4. С. 29-34. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bses_2016_4_8.

УДК 338

Грецька Н.А., канд. екон. наук

Інститут економіки та прогнозування НАН України

Цифровізація сільського господарства в США

У статті зроблена спроба дати характеристику процесу цифровізації сільського господарства в США під впливом пандемії covid-19. Ідентифіковано термін «цифрове сільське господарство».

Ключові слова: цифрова економіка, сільське господарство, цифрові технології, цифрове сільське господарство (ЦСХ), точне землеробство, covid – 19.

Вплив цифровізації відчувається у всіх галузях економіки. Не виняток – сільське господарство. Обсяг ринку цифрового сільського господарства (далі - ЦСХ) склав в 13,7 млрд \$ у 2020 р. і, за прогнозами, досягне 22,0 млрд у \$ 2025 р. Очікується, що в період з 2020 по 2025 рр. його середньорічний темп зростання складе 9,8%.

Посилення механізації фермерських господарств підвищить поширення ЦСХ серед сільськогосподарських виробників. Вплив COVID-19 на ринок оцінюється, в цілому, як позитивний. Очікується, що нестача робочої сили і порушення в ланцюжках поставок підвищать потребу в ЦСХ у всьому світі.

В даний момент не існує загальноприйнятого розуміння терміну «цифрове сільське господарство» (далі – ЦСХ). Фахівці проекту «Глобальний